

Gunnar Holmgren

Det finns nog ingen som haft en så stor påverkan inom svensk ÖNH som Gunnar Holmgren. Han föddes 1875 och avled 1954. Efter att ha utbildat sig till läkare kom han att ägna sig åt öron-, näs- och halssjukdomar som då var en nästan okänd specialitet i Sverige. Han utbildade sig i Tyskland och Österrike. Han var med 1905 när det sällskap bildade och konstituerade sig för att forma grunden till den förening vi är idag. Liksom 1907 då sammanslutningen anslöts som sektion till Svenska Läkaresällskapet och antog namnet Svensk Otolaryngologisk Förening. Han var dess sekreterare 1907 till 1912 och ordförande 1914 till 1930.

Vid ett möte 1906 framhöll han den stora olägenheten av att inte ha någon särskild avdelning för patienter lidande av öron-, näs- och halssjukdomar vid något av huvudstadens sjukhus (med i vissa avseenden undantag för Serafimerlasarettet). När den första kliniken för sluten vård öppnades på Sabbatsbergssjukhus 1910 blev han dess förste chef. Holmgren skrev en gradualavhandling "Om innerörats variga sjukdomar". Han blev 1912 den första svenske professorn i oto-rhino-laryngologi.

Gunnar Holmgren var rektor för Karolinska institutet 1931-1940. Han grundade 1918 Acta Otolaryngologica och deltog i skapandet av flera andra tidskrifter. Han hade åtskilliga internationella kontakter. Många kom till Sabbatsbergs sjukhus för att följa hans operationer med fenestration vid otoskleros. Han deltog 1926 i bildandet av Collegium Oto-Rhino-Laryngologicum Amicitiae Sacrum (CORLAS) som är ett internationellt kollegium för forskning och klinisk verksamhet kring hörsel och öron-, näs- och halssjukdomar. Han tog initiativ till den första internationella audiologikongressen i Stockholm 1950.

Texten är baserad på tidigare sammanfattning av Ingemar Engstrand